

Lecția 5

Legea nazireatului

Numeri 6

Favorul pe care ni-l face Dumnezeu obligă la o consacrare totală, pe față și cu bucurie

Am parcurs deja cinci capitole din cartea *Numeri*. Oare care din principiile de mai jos le regăsesc aplicate în viața mea?

- Numărat „pe cap” în oastea Domnului (cap. 1)
- Aranjarea taberei în jurul Domnului (cap. 2)
- Consacrarea leviților în slujba Domnului (cap. 3-4)
- Curați de dragul și spre slava Domnului (cap. 5)

Intrăm în capitolul 6 din carte. Ce adevăruri ne rezervă el și cum se aplică ele în zilele noastre?

Ziua 1 Citește Numeri 6 pentru o familiarizare cu textul

1. Despre ce este vorba în text? Ce ne spun versetele 1 și 2 despre scopul acestui capitol?
2. Cum ai putea să împarți textul în segmente mai mici?
3. În lumina textului din Exod 19:4-6, întregul Israel fusese chemat la slujba preoției. Dincolo de această chemare generală, diferite grupuri de oameni au avut parte de o chemare ceva mai specifică (leviții, preoții, etc). Cărui grup de oameni se adresează Numeri 6? Este vreun om / vreo categorie de oameni în poporul Israel care să fii rămas pe dinafară?

Ziua 2 Citește Numeri 6:1-12 Să nu bea vin

4. Termenul nazireu derivă din rădăcina *nāzar* care înseamnă a se separa, a se consacra pe sine, a se pune deoparte. Care sunt condițiile cerute nazireului în primele opt versete ale textului?
5. Plecând de la afirmația din versetul 8 – „În tot timpul nazireatului, să fie închinat Domnului” (în întregime al Domnului) – ce ar putea însemna restricția de a nu bea vin sau băuturi îmbătătoare? (Vezi Lev. 10:8-11; Ezech, 44:21; Mat. 6:24 și Efes., 5:18).
6. S-ar fi putut oare ca gestul nazireului să declare: „Sunt al Domnului în întregime și nu mă împart cu nimeni și cu nimic!”? poți identifica acest principiu în textul din Efeseni 4:17 – 5:18? Explică-i răspunsul.

Ziua 3 Citește Numeri 6:1-12 Să-și lase părul să crească în voie și să nu se atingă de un mort

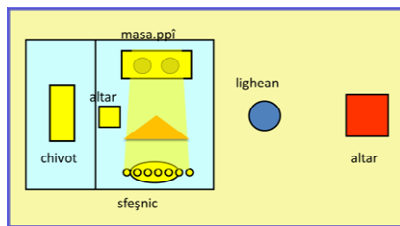
7. Nezer înseamnă separare, consacrare dar și *coroană*. Termenul e folosit pentru diadema marelui preot, pentru coroana împăratului și pentru părul nazireului? Ce îți comunică această asociere?
8. Nicodim și Iosif din Arimatea erau ucenici ai lui Isus, dar pe ascuns (vezi Ioan 9:38-40). Din moment ce nazireul trebuia să-și lase părul să crească în voie putea el să ascundă legământul lui de nazireat? Care să fi fost oare scopul acestei condiții?
9. La ce aplicație te îndeamnă textul din Matei 10:32?
10. De ce nu era voie ca un nazireu să se atingă de un mort? Citește Gen. 2:15-17 și Rom:5:12. Cum a intrat moartea în lume? Ține ea de realitatea lui Dumnezeu? Cum se leagă acest adevăr de condiția neatingerii unui mort?
11. Ce spun despre moarte textele din 1 Cor. 15:21-28 și Apoc. 20:11-15?

Ziua 4 Citește Numeri 6:13-21 Ritualul care încheie consacrarea nazireului

12. Cum se încheia perioada de nazireat?
13. Dacă nazireului fusese închinat Domnului pentru a-L sluji într-o consacrare totală, pe față și cu bucuria celui ce s-a apropiat de domeniul vieții, oare de ce la sfârșitul perioadei consacrării lui

trebuia să aducă (ca să nu spună „să plătească”) Domnului toate aceste daruri? Ce spune acest fapt despre consacrarea nazireului?

Ziua 5 Citește Numeri 6:22-27 Binecuvântarea aaronică

14. Oare de ce este așezată Binecuvântarea aaronică tocmai după legea nazireatului?
15. Ce imagine din Cortul Întâlnirii este pusă în cuvinte în Binecuvântarea aaronică?
16. Ai putea pune în cuvintele tale foloasele împlinirii acestei binecuvântări?

17. Ce paralele ai putea stabili între textele din Num. 6:22-27 și Rom. 8:28 și Matei 10:16-31?

Provocare:

Nazireul era chemat să se consacre lui Dumnezeu *în totalitate, pe față și cu bucurie*. Consacrarea lui nu presupunea evadarea din cotidian (retragerea în munți sau în pustie pentru a trăi ca un pustnic) ci ea „se întâmplă” în comunitate. Era chemat să trăiască „în lume” dar „nu ca cei din lume” (ca și noi, de altfel – Ioan 17).

Și azi, mulți ar prefera să fie ucenicii lui Isus, dar asta să nu le afecteze prea mult viața. Ne aducem aminte de cei trei care doreau să-l urmeze pe Isus în Luca 9... Fiecare dorea să se consacre...dar doar în parte:

⁵⁸ Isus i-a răspuns: "Vulpile au vizuini, și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n-are unde-și odihni capul." ⁵⁹ Altuia i-a zis: "Vino după Mine!" "Doamne", I-a răspuns el, "lasă-mă să mă duc întâi să îngrop pe tatăl meu." ⁶⁰ Dar Isus i-a zis: "Lasă morții să-și îngroape morții, și tu du-te de vestește Împărăția lui Dumnezeu." ⁶¹ Un altul a zis: "Doamne, Te voi urma, dar lasă-mă întâi să mă duc să-mi iau rămas bun de la ai mei." ⁶² Isus i-a răspuns: "Oricine pune mâna pe plug, și se uită înapoi, nu este destoinic pentru Împărăția lui Dumnezeu."

Dar în mod concret, ce înseamnă să fii dedicat Domnului? Înseamnă să pui în slujba Domnului darurile pe care le ai. Poate că unii nu știm care este darul nostru, ca să îl putem pune în negoț. Un dar duhovnicesc fiind „arătarea Duhului spre folosul altora” (1 Cor. 12:7), el se descopere doar punându-ne la dispoziția Duhului Sfânt ca să se arate prin noi spre folosul altora. Iată mai jos pașii posibili cu care am putea începe:

1. Începe să observi și să *apreciezi* ceea ce lucrează Duhul Sfânt prin frații tăi spre folosul tău; Fă o listă cu observațiile tale și mulțumește Domnului pentru aceste arătări ale Duhului. Mulțumește și încurajează și pe aceia prin care s-a arătat Duhul spre folosul tău.
2. Fă, pentru un timp determinat, „o juruință de nazireat” pentru a face ceva, un lucru oricât de mic, spre folosul fraților tăi:
  - a) cu credincioșie, adică, în mod sistematic și cu creativitate,
  - b. veghind ca prin tine să se arate roada Duhului, nu faptele firii (Vezi Gal. 5:19-25),
  - c. rugându-te ca aceia pe care-i slujești să-L slăvească pe Tatăl tău care este în ceruri, nu pe tine (Mat. 5:16) și
  - d. fiind atent la confirmarea Duhului prin frații tăi! Ei ar trebui să-ți spună care îți este darul.

Atenție! Un dar nepus în negoț nu poate fi descoperit! Iar în punerea în negoț a unui dar, contează atitudinea cu care o facem. Să nu uităm că slujirea nazireului trebuia să fie *totală, pe față și cu bucuria* celui care slujește pe Domnul vieții, socotind slujirea ca pe *un privilegiu* pe care ni-l face Dumnezeu, nu ca pe un favor pe care i-L facem noi!